

(28)

10. ויצא יעקב
 מבאר שבע וילך חרנה: 11. ויפגע במקום וילן שם כִּי
 בא השמש ויחן מאבני המקום וישם מראשותיו
 וישכב במקום ההוא: 12. ויחלם והנה סלם מצב ארצה
 וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים
 וירדים בו: 13. והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה
 אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר
 אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך: 14. והיה זרעך
 כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה
 ונברכו בך כל־משפחת האדמה ובזרעך: 15. והנה
 אנכי עמך ושמרתך בכל אשר־תלך והשבתיך
 אל־האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אֶם־
 עשיתי את אשר־דברתי לך: 16. וייקץ יעקב משנתו
 ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי:
 17. ויירא ויאמר מה־נורא המקום הזה אין זה כי אֶם־
 בית אלהים וזה שער השמים: 18. וישכם יעקב בבקר
 ויחן את־האבן אשר־שם מראשותיו וישם אתה
 מצבה ויצק שמן על־ראשה: 19. ויקרא את־שם־המקום
 ההוא בית־אל ואולם לזו שם־העיר לראשנה: 20. וידר
 יעקב גדר לאמר אֶם־יהיה אלהים עמדי ושמרני
 בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן־לי לחם לאכל
 ובגד ללבש: 21. ושכתי בשלום אל־בית אבי והיה
 יהוה לי לאלהים: 22. והאבן הזאת אשר־שמתני מצבה
 יהיה בית אלהים וכל אשר תתן־לי עֶשֶׂר אֶעֱשֶׂרנו
 לך: 23. וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני־קדם: 24. וירא
 והנה באר בשדה והנה־שם שלשה עדר־צאן
 רבצים עליה כי מן־הבאר ההוא ישקו העדרים
 והאבן גדלה על־פי הבאר: 25. ונאספו־שמה כל־העדרים
 וגללו את־האבן מעל פי הבאר והשקו את־הצאן
 והשיבו את־האבן על־פי הבאר למקמה: 26. ויאמר להם
 יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו: 27. ויאמר
 להם הידעתם את־לבן בן־נחור ויאמרו ידענו: 28. ויאמר
 להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה
 עם־הצאן: 29. ויאמר הן עוד היום גדול לא־עת האסף
 המקנה השקו הצאן ולכו רעו: 30. ויאמרו לא נוכל

ויצא יעקב
 מבאר שבע וילך חרנה ויפגע במקום וילן שם כי
 בא השמש ויחן מאבני המקום וישם מראשותיו
 וישכב במקום ההוא ויחלם והנה סלם מצב ארצה
 וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים
 וירדים בו והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה
 אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר
 אתה שכב עליה כך אתננה ולזרעך והיה זרעך
 כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה
 ונברכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך והנה
 אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך והשבתיך
 אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם
 עשיתי את אשר דברתי לך וייקץ יעקב משנתו
 ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי
 ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם
 בית אלהים וזה שער השמים וישכם יעקב בבקר
 ויחן את האבן אשר שם מראשותיו וישם אתה
 מצבה ויצק שמן על ראשה ויקרא את שם המקום
 ההוא בית אל ואולם לזו שם העיר לראשנה וידר
 יעקב גדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני
 בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל
 ובגד ללבש ושכתי בשלום אל בית אבי והיה
 יהוה לי לאלהים והאבן הזאת אשר שמתני מצבה
 יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו
 לך וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם וירא
 והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן
 רבצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים
 והאבן גדלה על פי הבאר ונאספו שמה כל העדרים
 וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן
 והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה ויאמר להם
 יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו ויאמר
 להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו ויאמר
 להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה
 עם הצאן ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף
 המקנה השקו הצאן ולכו רעו ויאמרו לא נוכל

עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל־הַעֲדָרִים וְגִלְלוּ אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקִינוּ הַצָּאן׃⁹ עוֹדְנוּ מְדַבֵּר עִמָּם וְרַחֵל | בָּאָה עִם־הַצָּאן אֲשֶׁר לְאֵבִיהָ כִּי רָעָה הָיָה׃¹⁰ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת־רַחֵל בַּת־לְבָן אָחִי אִמּוֹ וְאֶת־צֹאן לְבָן אָחִי אִמּוֹ וַיֵּגֶשׁ יַעֲקֹב וַיִּגַּל אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וַיִּשֶׁק אֶת־צֹאן לְבָן אָחִי אִמּוֹ׃¹¹ וַיִּשֶׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל וַיֵּשָׂא אֶת־קְלוֹ וַיִּבְךְ׃¹² וַיִּגַּד יַעֲקֹב לְרַחֵל כִּי אָחִי אֵבִיהָ הָיָה וְכִי בֶן־רִבְקָה הוּא וְתָרַץ וַתִּגַּד לְאֵבִיהָ׃¹³ וַיְהִי כַשְּׂמֵעַ לְבָן אֶת־שְׂמֵעַ | יַעֲקֹב בֶּן־אָחִיתוֹ וַיִּרְץ לְקִרְאָתוֹ וַיַּחְבְּקוּ לוֹ וַיִּנְשָׁקוּ לוֹ וַיְבִיאוּהוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּסְפָּר לְלְבָן אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃¹⁴ וַיֹּאמֶר לוֹ לְבָן אָךְ עֲצָמִי וּבִשְׂרֵי אֶתָּה וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ יָמִים׃¹⁵ וַיֹּאמֶר לְבָן לְיַעֲקֹב הֲכִי־אָחִי אֶתָּה וַעֲבַדְתָּנִי חֲנָם הֲגִידָה לִּי מֵהַ מְשֻׁכְרֶתְךָ׃¹⁶ וּלְלְבָן שְׁתֵּי בָנוֹת שָׁם הֲגַדְלָה לְאָה וְשָׁם הִקְטַנָּה רַחֵל׃¹⁷ וַעֲיִנִי לְאָה רְכוּת וְרַחֵל הֵיטָה יַפְתַּח־אָר וַיַּפֵּת מְרֹאָה׃¹⁸ וַיֵּאָהֵב יַעֲקֹב אֶת־רַחֵל וַיֹּאמֶר אֶעֱבֹדְךָ שִׁבְעַ שָׁנִים בְּרַחֵל בְּתֶךָ הִקְטַנָּה׃¹⁹ וַיֹּאמֶר לְבָן טוֹב תַּתִּי אֶתָּה לָךְ מִתַּתִּי אֶתָּה לְאִישׁ אַחֵר שְׁבָה עִמָּדִי׃²⁰ וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרַחֵל שִׁבְעַ שָׁנִים וַיְהִיו בְּעֵינָיו כְּיָמִים אַחֲדָיִם בְּאֵהָבָתוֹ אֶתָּה׃²¹ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לְבָן הֲבָה אֶת־אִשְׁתִּי כִּי מָלְאוּ יָמִי וְאִבּוּאָה אֵלַיְהָ׃²² וַיֹּאסֹף לְבָן אֶת־כָּל־אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה׃²³ וַיְהִי בְעָרֵב וַיִּקַּח אֶת־לְאָה בָתּוֹ וַיָּבֵא אֶתָּה אֵלָיו וַיָּבֵא אֵלַיְהָ׃²⁴ וַיִּתֵּן לְבָן לָהּ אֶת־זֶלְפָּה וַיַּפְחֶתוּ לְלְאָה בָתּוֹ שְׁפָחָה׃²⁵ וַיְהִי בְבִקְרֹ וְהִנֵּה־הוּא לְאָה וַיֹּאמֶר אֶל־לְבָן מֵהַזֹּאת עָשִׂיתָ לִּי הֲלֹא בְרַחֵל עֲבַדְתִּי עִמּוֹךָ וְלָמָּה רַמִּיתָנִי׃²⁶ וַיֹּאמֶר לְבָן לֹא־יַעֲשֶׂה כֵּן בְּמִקְוֹמִנוּ לָתֵת הַצְּעִירָה לְפָנַי הַבְּכִירָה׃²⁷ מָלְא שִׁבְעַ זֹאת וְנִתְּנָה לָךְ גַּם־אֶת־זֹאת בַּעֲבֹדָה אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עִמָּדִי עוֹד שִׁבְע־שָׁנִים אַחֲרוֹת׃²⁸ וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב כֵּן וַיִּמְלֵא שִׁבְעַ זֹאת וַיִּתֵּן־לוֹ אֶת־רַחֵל בָּתּוֹ לוֹ לְאִשָּׁה׃²⁹ וַיִּתֵּן לְבָן לְרַחֵל בָּתּוֹ אֶת־בְּלָהָה שְׁפָחָתוֹ לָהּ לְשִׁפְחָה׃³⁰ וַיָּבֵא גַם אֶל־רַחֵל וַיֵּאָהֵב גַּם־אֶת־רַחֵל מִלְּאָה וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ עוֹד שִׁבְע־שָׁנִים אַחֲרוֹת׃³¹ וַיִּרְא יְהוָה כִּי שָׁנוּאָה לְאָה וַיַּפְחֵח אֶת־רַחֲמָה וְרַחֵל עָקְרָה׃³² וַתַּהַר לְאָה וַתֵּלֵד בֶּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי אָמְרָה כִּי־רָאָה יְהוָה בְּעָנְיִי כִּי עָתָה יֵאָהֲבֵנִי אִישִׁי׃³³ וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֵד בֶּן וַתֹּאמֶר כִּי־שָׂמַע יְהוָה כִּי־שָׁנוּאָה אֲנִי כִי

עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל־הַעֲדָרִים וְגִלְלוּ אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקִינוּ הַצָּאן׃⁹ עוֹדְנוּ מְדַבֵּר עִמָּם וְרַחֵל | בָּאָה עִם־הַצָּאן אֲשֶׁר לְאֵבִיהָ כִּי רָעָה הָיָה׃¹⁰ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת־רַחֵל בַּת־לְבָן אָחִי אִמּוֹ וְאֶת־צֹאן לְבָן אָחִי אִמּוֹ וַיֵּגֶשׁ יַעֲקֹב וַיִּגַּל אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וַיִּשֶׁק אֶת־צֹאן לְבָן אָחִי אִמּוֹ׃¹¹ וַיִּשֶׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל וַיֵּשָׂא אֶת־קְלוֹ וַיִּבְךְ׃¹² וַיִּגַּד יַעֲקֹב לְרַחֵל כִּי אָחִי אֵבִיהָ הָיָה וְכִי בֶן־רִבְקָה הוּא וְתָרַץ וַתִּגַּד לְאֵבִיהָ׃¹³ וַיְהִי כַשְּׂמֵעַ לְבָן אֶת־שְׂמֵעַ | יַעֲקֹב בֶּן־אָחִיתוֹ וַיִּרְץ לְקִרְאָתוֹ וַיַּחְבְּקוּ לוֹ וַיִּנְשָׁקוּ לוֹ וַיְבִיאוּהוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּסְפָּר לְלְבָן אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃¹⁴ וַיֹּאמֶר לוֹ לְבָן אָךְ עֲצָמִי וּבִשְׂרֵי אֶתָּה וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ יָמִים׃¹⁵ וַיֹּאמֶר לְבָן לְיַעֲקֹב הֲכִי־אָחִי אֶתָּה וַעֲבַדְתָּנִי חֲנָם הֲגִידָה לִּי מֵהַ מְשֻׁכְרֶתְךָ׃¹⁶ וּלְלְבָן שְׁתֵּי בָנוֹת שָׁם הֲגַדְלָה לְאָה וְשָׁם הִקְטַנָּה רַחֵל׃¹⁷ וַעֲיִנִי לְאָה רְכוּת וְרַחֵל הֵיטָה יַפְתַּח־אָר וַיַּפֵּת מְרֹאָה׃¹⁸ וַיֵּאָהֵב יַעֲקֹב אֶת־רַחֵל וַיֹּאמֶר אֶעֱבֹדְךָ שִׁבְעַ שָׁנִים בְּרַחֵל בְּתֶךָ הִקְטַנָּה׃¹⁹ וַיֹּאמֶר לְבָן טוֹב תַּתִּי אֶתָּה לָךְ מִתַּתִּי אֶתָּה לְאִישׁ אַחֵר שְׁבָה עִמָּדִי׃²⁰ וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרַחֵל שִׁבְעַ שָׁנִים וַיְהִיו בְּעֵינָיו כְּיָמִים אַחֲדָיִם בְּאֵהָבָתוֹ אֶתָּה׃²¹ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לְבָן הֲבָה אֶת־אִשְׁתִּי כִּי מָלְאוּ יָמִי וְאִבּוּאָה אֵלַיְהָ׃²² וַיֹּאסֹף לְבָן אֶת־כָּל־אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה׃²³ וַיְהִי בְעָרֵב וַיִּקַּח אֶת־לְאָה בָתּוֹ וַיָּבֵא אֶתָּה אֵלָיו וַיָּבֵא אֵלַיְהָ׃²⁴ וַיִּתֵּן לְבָן לָהּ אֶת־זֶלְפָּה וַיַּפְחֶתוּ לְלְאָה בָתּוֹ שְׁפָחָה׃²⁵ וַיְהִי בְבִקְרֹ וְהִנֵּה־הוּא לְאָה וַיֹּאמֶר אֶל־לְבָן מֵהַזֹּאת עָשִׂיתָ לִּי הֲלֹא בְרַחֵל עֲבַדְתִּי עִמּוֹךָ וְלָמָּה רַמִּיתָנִי׃²⁶ וַיֹּאמֶר לְבָן לֹא־יַעֲשֶׂה כֵּן בְּמִקְוֹמִנוּ לָתֵת הַצְּעִירָה לְפָנַי הַבְּכִירָה׃²⁷ מָלְא שִׁבְעַ זֹאת וְנִתְּנָה לָךְ גַּם־אֶת־זֹאת בַּעֲבֹדָה אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עִמָּדִי עוֹד שִׁבְע־שָׁנִים אַחֲרוֹת׃²⁸ וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב כֵּן וַיִּמְלֵא שִׁבְעַ זֹאת וַיִּתֵּן־לוֹ אֶת־רַחֵל בָּתּוֹ לוֹ לְאִשָּׁה׃²⁹ וַיִּתֵּן לְבָן לְרַחֵל בָּתּוֹ אֶת־בְּלָהָה שְׁפָחָתוֹ לָהּ לְשִׁפְחָה׃³⁰ וַיָּבֵא גַם אֶל־רַחֵל וַיֵּאָהֵב גַּם־אֶת־רַחֵל מִלְּאָה וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ עוֹד שִׁבְע־שָׁנִים אַחֲרוֹת׃³¹ וַיִּרְא יְהוָה כִּי שָׁנוּאָה לְאָה וַיַּפְחֵח אֶת־רַחֲמָה וְרַחֵל עָקְרָה׃³² וַתַּהַר לְאָה וַתֵּלֵד בֶּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי אָמְרָה כִּי־רָאָה יְהוָה בְּעָנְיִי כִּי עָתָה יֵאָהֲבֵנִי אִישִׁי׃³³ וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֵד בֶּן וַתֹּאמֶר כִּי־שָׂמַע יְהוָה כִּי־שָׁנוּאָה אֲנִי כִי

ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון ותהר עוד
 ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילדה אישי אלי כי
 ילדתי לו שלשה בנים על-כן קרא-שמו לוי: ³⁴ ותהר
 עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את-יהוה על-כן
 קראה שמו יהודה ותעמד מלדת: ³⁵ ותרא רחל כי
 לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתי ותאמר אל-
 יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי: ³⁶ ויחר-אף
 יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר-מנע
 ממך פרי-בטן: ³⁷ ותאמר הנה אמתי בלחה בא אליה
 ותלד על-ברכי ואבנה גם-אנכי ממנה: ³⁸ ותתן-לו את-
 בלחה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב: ³⁹ ותהר
 בלחה ותלד ליעקב בן: ⁴⁰ ותאמר רחל דנני אלהים
 וגם שמע בקלי ויתן לי בן על-כן קראה שמו דן:
⁴¹ ותהר עוד ותלד בלחה שפחת רחל בן שני ליעקב:
⁴² ותאמר רחל נפתולי אלהים | נפתלתי עם-אחתי גם-
 יכלתי ותקרא שמו נפתלי: ⁴³ ותרא לאה כי עמדה
 מלדת ותקח את-זלפה שפחתה ותתן אותה ליעקב
 לאשה: ⁴⁴ ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן: ⁴⁵ ותאמר
 לאה **בן-בא גד** ותקרא את-שמו גד: ⁴⁶ ותלד זלפה שפחת
 לאה בן שני ליעקב: ⁴⁷ ותאמר לאה באשרי כי
 אשרוני בנות ותקרא את-שמו אשר:

ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון ותהר עוד
 ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילדה אישי אלי כי
 ילדתי לו שלשה בנים על-כן קרא-שמו לוי: ³⁴ ותהר
 עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את-יהוה על-כן
 קראה שמו יהודה ותעמד מלדת: ³⁵ ותרא רחל כי
 לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתי ותאמר אל-
 יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי: ³⁶ ויחר-אף
 יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר-מנע
 ממך פרי-בטן: ³⁷ ותאמר הנה אמתי בלחה בא אליה
 ותלד על-ברכי ואבנה גם-אנכי ממנה: ³⁸ ותתן-לו את-
 בלחה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב: ³⁹ ותהר
 בלחה ותלד ליעקב בן: ⁴⁰ ותאמר רחל דנני אלהים
 וגם שמע בקלי ויתן לי בן על-כן קראה שמו דן:
⁴¹ ותהר עוד ותלד בלחה שפחת רחל בן שני ליעקב:
⁴² ותאמר רחל נפתולי אלהים | נפתלתי עם-אחתי גם-
 יכלתי ותקרא שמו נפתלי: ⁴³ ותרא לאה כי עמדה
 מלדת ותקח את-זלפה שפחתה ותתן אותה ליעקב
 לאשה: ⁴⁴ ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן: ⁴⁵ ותאמר
 לאה **בן-בא גד** ותקרא את-שמו גד: ⁴⁶ ותלד זלפה שפחת
 לאה בן שני ליעקב: ⁴⁷ ותאמר לאה באשרי כי
 אשרוני בנות ותקרא את-שמו אשר: